

Opgroeien in Dalten.

Marcel Stortelder

Copyright © 2015 Uitgeverij BOXPress
Auteur: Marcel Stortelder

Druk: Uitgeverij BOXPress
Vormgeving: Uitgeverij BOXPress

Waargebeurde verhalen
ISBN: 978-94-6295-279-9
NUR 402

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toen de schoolbel ging, stonden de kinderen snel op. Ieder kind had zo zijn eigen belangrijke dingen te doen. Marco haastte zich naar buiten, zijn broertje wachtte op de kleuterschool en het was zijn taak hem op te halen en veilig naar huis te brengen. Marco hield veel van de kleine André, deze was nog zo lief en onschuldig. Als de kleine lastig gevallen zou worden door de grote jongens van de andere school, dan zou hij hem moeten verdedigen.

Toen Marco bij de kleuterschool aan kwam, stond André al bij het poortje te wachten, geduldig en dik ingepakt tegen de kou. Dag Marco! riep de kleine enthousiast. De twee broers konden het goed vinden. Marco, die twee jaar ouder was, voelde de behoefte de kleine te beschermen, en André wist dat hij bij Marco in goede handen was. Marco pakte André bij de hand na hem begroet te hebben. En samen liepen ze de straat uit, op weg naar huis. De grote jongens van de andere school, die nog wel eens wilden pesten, waren er gelukkig niet.

Vroeger was het erger, toen Marco nog op de kleuterschool zat, en zijn oudere broer Pauli hem altijd ophaalde. De twee jongens liepen stevig door, moeder zou thuis op hen wachten en als de jongens niet kwamen, zou moeder zich zorgen maken en op de jongens gaan mopperen. Marco verwachtte dat moeder nog wel een klusje voor hem zou hebben, meestal moest hij wat boodschappen doen, of aardappels schillen. Hij was de tweede zoon en moeder had liever als tweede kind een meisje gehad, om haar te helpen. Hierdoor werden Marco vaak de zorgzame taken toebedeeld.

Toen de jongens bij het grote vrijstaande huis aankwamen, stond moeder hen reeds op te wachten. “Dag jongens”, sprak ze vriendelijk, ik heb wat thee voor jullie gezet, lusten jullie een kopje? De jongens dronken graag een kopje thee met moeder.

De nacht was donker en koud, en het was al laat. Marco had de hele dag